

πὸν καὶ ὁ Ἀμβανὴς εἰς τὰς γάμους μὲ τὸν Ἀπόστολον. ὅς τις ἐκάθισεν εἰς τὸ κατώτερον μέρος τῆς διπλεσέρας ξαπέζης, καὶ ἦτον σκυθρωπὸς ὡς φροντιστικὸς καὶ μέτειος. ὅθεν εἷας ὑπερήφανος ὑπερήτης ἐρράπισεν αὐτὸν εἰς τὸ πρόσωπον, λέγωντας· ἐπειδὴ εἰς γάμον σὲ ἐπροσκάλεσαν, μὴ σκυθρωπάζῃς, ἀλλὰ χαίρῃς καὶ συνδουραίνῃς μὲ τὰς ἐπιλοίπας ἀπαυδάτω. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. ἄμποτε νὰ σὲ συγχαρήσῃ ὁ Κύριος πὴν ἀδικίαν ταύτην εἰς αἰῶνα τὸν μέλλοντα, ἀμὴν εἰς τοῦτον τὸν Κόσμον νὰ δείξῃ τὰ θαυμάσιά του, νὰ ἰδῇ τὴν χεῖρα ὅτῃ ἀπλωσεν ἐπ' αὐὰς μὲ, νὰ πὴν φάγῃ οἱ σκύλοι, διὰ πολλῶν νεθεσίαν ἢ παίδωσιν. καὶ ὁ λόγος τῷ ἐγίνη ἀπόφασις. ὅτι ἐκεῖνος ὅτῃ τὸν ἐρράπισεν ἦτον κερασῆς. καὶ πληγνύμενος εἰς τὴν βρύσιν, νὰ φέρῃ νερόν εἰς τὴν ξαπέζαν, ἔτυχεν ἐκεῖ εἷας λέωντας, καὶ τὸν ἐξέχιστε κατακόφας τὰ μέλητα. ὅθεν κακῶς ὁ κακός, ἢ ἀδικητής ἐξέφυγεν. ἀφ' ἐδὲ ἀνεχώρησεν ὁ λέων, ἐσυναχθίσαν οἱ σκύλοι τῆς πόλεως, καὶ τὸν ἔβρωγαν. εἰς δὲ ἀπ' ἐκείνης μαῦρος εἰς τὸ χῶμα ἄρπαξε τὴν δεξιάν τε χεῖρα, καὶ βασάζαντάς τιν ὑπὲρ εἰς τὸ συμπόσιον, ὅτῃ νὰ μαρτυρήσῃ τὴν ἀδικίαν εἰς πάντας, νὰ πληρωθῇ καὶ τὰ Ἀγία ἢ φορόρησις. ἰδόντες δὲ οἱ καλεσμένοι τὸ γεγονός, ἐθαύμαζον, καὶ ἐξέταζον τίνας νὰ ἦτον ἐκείνη ἡ χεῖρ, ὅτι δού τιν ἐγνώριζαν. τότε μία γυνὴ Ἑβραῖα αὐλήθισα, ὅτῃ ἔπαυσε βραγυῶσα ἔμπροσθεν καθ' εἷας, καθὼς ἔχεν εἰς τὰς γάμους συνήθειαν, ἥτις ἔτυχεν ἐκεῖ ὅταν ἐρράπισεν ὁ κερασῆς τὸν Ἀπόστολον, καὶ ἦκσε τὴν κατέραν, ὅτῃ τὴν ἔδωκε, βλέψασα τὴν χεῖρα τὰ ἀπάντα, ἔρριψε τὰς αὐλὰς. καὶ προσκυνήσασα τὸν Ἀπόστολον, ἐβόησε ταῦτα. ὦ ἀκραταί, ἀκέσατε μέγα Μυστήριο, ὅτῃ ἐγίνη εἰς εἷας τὴν σήμερον. ἡ Θεός, ἢ Ἀπόστολος Θεὸς ἠθέλησε νὰ συγκαταθῇ μὲ τὰ λόγους. ὅτι ἐγὼ ἦκσα ἐπὶ τὸν ξένον, καὶ ἐκατράθη τὸν κερασὴν εἰς Ἑβραϊκῶν ὀφέλετον, ὅτῃ τὸν ἐρράπισεν ἀδικα, καὶ τὰ εἶπε· νὰ θαυμάζωσιν οἱ κύριες τὴν χεῖρά τε εἰς πολλῶν ὑπόδειγμα, καὶ ἰδῇ πῶς ἐτελειώθη ταχέως ὁ λόγος τε. ἐγίνε γὰρ φανερόν εἰς ὅλους τοῦτον θαυμάσιον. τὸ ὅποιον ἀκέσας ὁ Βασιλεὺς ἐπροσκάλεσε τὸν Θωμᾶν μὲ τὸ συμπόσιον, καὶ λέγει τῷ· ἐπειδὴ ἔχεις δυνάμιν νὰ δίδῃς μὲ τὴν κατέραν τὸν θάνατον, πισθίω νὰ δίδῃ ζωὴν ἢ διχῇ σὲ καὶ ἄλογίαν εἰς ὅσας βέλεσαι. λοιπὸν ὁ θαυμάζων δειξάτω τὴν ἐνέργειαν τῆς προσδοκῆσαι εἰς τὴν νεόνυμφον θυγατέρα μὲ. δεξάμενος ἔν τὸν λόγον θαυμαστῶς ὁ Ἀπόστολος, εἰσῆλθεν εἰς τὸν νυμφῶνα, καὶ διδάξας τὰς Νέας εἰς τὴν Πίσιν τὰ Χεῖρε, τὰς ἐκατάπεισε νὰ μισήσῃν τὴν σαρκικὴν ἡδυστάθειαν, καὶ νὰ φυλάξῃν σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν. ἔπειτα ποιήσας διχλὺ πρὸς τὸν Θεὸν δι' αὐτὰς ἀνεχώρησεν. εἰς ὀλίγην ὥραν βλέπει ὁ γαμβρὸς εἷας Νέον εὐμορφον, ὅτῃ ὁμοιάζει τῷ Θωμᾶ, καὶ συναμίλει μὲ τὴν νεαύδα. καὶ νομίζοντες πῶς ἦτον αὐτός, τὸν ἠρώτησε λέγωντας· δού διγῆκες δὲ ὅλους ἀποτίτερα, ἀμὴν πῶς ἦλθες πάλιν πόρα; (θαυμάζομαι.) ἰλέγει τῷ ὁ Κύριος· δού εἶμαι ἐγὼ ὁ Θωμᾶς, ἀμὴν ἀδελφὸς ἐκεῖνος καὶ χάρις. καὶ ὅς τις ἀπαρνηθῇ τὸν Κόσμον νὰ μὲ ἀπολεθῇσῃ, καθὼς ἐκεῖνος προθύμως ἐποίησε, θέλει ἔχει εἰς τὴν παλιγγενεσίαν ἕ μόνον ἀδελφός, ἀλλὰ καὶ συγκαληρονόμος τῆς Βασιλείας μὲ. λοιπὸν εἰν πισθύνετε εἰς ἐμέ, νὰ φυλαχθῇτε ἀμόλυντοι ἀπὸ τὰς σαρκικὰς ἐπιδόσεις, θέλετε περάσει ἐδὼ εἰς τὸν Κόσμον εἰρηνικοὶ καὶ ἀπάραχοι, χωρὶς διλίφεις καὶ φροντίδας παίδων καὶ πόνης, καὶ ἄλλα λυπηρὰ ἐξόφορα, καὶ

